

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

อำนาจทานพารอดตาย

วันนี้เป็นวันรวมเข้าพรรษา วันพรุ่งนี้เป็นวันอธิษฐานพรรษา นับตั้งแต่วันพรุ่งนี้เข้าไปการใส่บาตรต้องใส่นอกวัด ท่านสมาทานธุดงค์แล้วท่านไม่รับของที่ตามมาภายในวัด นี่เป็นปกติของธุดงค์ข้อนี้ ซึ่งเคยได้สมาทานมาเป็นประจำ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ทั่วกันว่า ตั้งแต่วันพรุ่งนี้ตอนเข้าไป เช้าวันพรุ่งนี้แหละเพราะธุดงค์ข้อนี้เริ่มตอนเช้า รับประทานรับเฉพาะนอกเขตบริเวณวัด ใครมีศรัทธาจะมาใส่บาตรก็ให้ใส่ข้างนอกวัดโน้น ถ้าเข้ามาในวัดแล้วธุดงค์ข้อนี้ขาด ธุดงค์ขาดก็เหมือนผ้าขาดนั้นแหละ

ให้ตั้งสัจอธิษฐานทุกคน ๆ นั้นละเป็นการดี ฟังแต่ว่าทุกคนเป็นการดี ถึงขนาดนั้นก็จะได้สัก ๕ คนหรือไม่ได้ก็ไม่รู้แหละ ตั้งสัจอธิษฐานเอาไว้ว่า อย่างน้อยในไตรมาส ๓ เดือนนี้เราจะมีอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์ภายในจิตใจของเราสำหรับความดี เช่นตั้งใจอธิษฐานว่าจะใส่บาตรทุกวัน อย่างน้อยให้ได้วันละองค์ ได้ทุกวันจนกระทั่งออกพรรษา นี่ก็เป็นความสัตย์ความจริงอันหนึ่งตั้งสัจอธิษฐานเอาไว้ไม่ให้ขาด และจะไหว้พระตอนเช้าตอนเย็นไม่ให้ขาดอย่างนี้ แล้วเราจะมีข้อยกเว้นอะไร เช่นบ่นทะเลาะกันกับผัวบ่อย ๆ อย่างนี้ก็ตั้งข้องดเว้นเอาไว้ไม่ทะเลาะ ผัวกับเมียให้เป็นคู่รักคู่พึงเป็นพึ่งตายกัน อย่าเป็นคู่ทะเลาะวิวาทบนเวที ตั้งสัจอธิษฐานให้ดี ข้อนี้ละข้อสำคัญมาก พอกลับไปถึงบ้าน แว้ ๆ ๆ ไม่มีที่ระบายละซีกก็มาระบายกับผัว ผัวเวลาโมโหมาก ๆ ก็ เฮอะ เสียทีหนึ่ง ให้ตั้งสัจอธิษฐานอย่าไปแ้ว ๆ นะ

พวกกินเหล้าเมาสุราก็เหมือนกัน ถ้ามันจะตายจริง ๆ อดไม่ได้จริง ๆ ภายใน ๓ เดือนมันจะตายให้ตายนะ คนอดสุราไม่กินเหล้าภายใน ๓ เดือนนี้ถ้าจะตายเพราะอดสุราไม่ได้กินเหล้าจริง ๆ มหาหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะ กุสลา ธมฺมา กุสลา ธมฺมา ให้ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ กุสลา ใหนะ มันเหลวไหลมากจิตใจเรา คือหลักใจนะสำคัญมากนะ หลักใจไม่มีอะไรล้มเหลวไปหมด ถ้าหลักใจมีตั้งก็ลงไปแล้วขาดสะบั้นไปเลย อะไรมาแหยมไม่ได้ นั่นเรียกว่ามีหลักใจ คนมีหลักใจมีความสัตย์ความจริงรักษาตัวได้ คนไม่มีหลักใจนี้แหละแหละโลเลโลกเลกล้มเหลว เป็นหลักปักชื้อควายใช้ไม่ได้นะ

การเข้าพรรษาคงจะมีหลักมีเกณฑ์ไว้สำหรับตัวเองทุกคน ๆ แหละดี วันหนึ่ง ๆ เราจะทำอะไร ๆ ในความดีให้เป็นทีระลึกของวันหนึ่ง ๆ ไม่ให้ขาด เช่นอย่างใส่บาตรไม่ให้ขาดวันหนึ่งอย่างนี้ อย่างน้อยให้ได้องค์หนึ่งไม่ให้ขาดเลย เอาอย่างนั้น ถ้าขาดตอนเช้าไม่ได้ใส่บาตรให้ตามท่านไป-ไปถวายวัดโน้น อย่างนี้เรียกว่ารักษาความสัตย์

เราใส่บาตรไม่ทันพระ พระท่านไปหมดแล้ววันนี้ไม่ทัน ไม่ทัน...ตามเลย เอาให้ได้ ๆ
 อย่างนี้เรียกว่าความสัตย์ความจริง ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็มีกรรมระมัดระวังมากขึ้นคนเรา
 ดัดเจ้าของ ไม่มีความสัตย์ความจริงโลเลโลกเลินนี้ใช้ไม่ได้นะ

ความดีนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องที่ใหญ่โตจะหลุดจากเราออกจากกองทุกข์นี้
 คือความดีทั้งนั้นแหละ ความชั่วไม่เคยหลุดจากใครออกจากกองทุกข์ มีแต่หลุดกลงไป
 กองทุกข์ทำเดี๋ยวเท่านั้นพากันเข้าใจเอาไว้ เวลาจะเป็นจะตายวิ่งหาที่พึ่งที่เกาะว่าไง
 เวลาหิวข้าวมาวิ่งเข้าครัว ครัวเป็นที่พึ่ง ยกตัวอย่างใกล้ ๆ นี้แหละ คนเราเวลาจำเป็น
 จำใจจิตใจต้องหาที่พึ่งที่เกาะที่อาศัย ความดีไม่มีเกาะอะไร เราต้องสร้างความดีเอาไว้
 ให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ต่อเรา

คุณงามความดี การให้ทานนี้เป็นพื้นฐานของชาวพุทธ พระพุทธเจ้าเป็นอันดับ
 หนึ่งเป็นเอกในโลก ในการเสียสละให้ทานนี้ไม่มีใครสู้พระพุทธเจ้าแหละ เวลาได้ตรัสรู้
 แล้วเสด็จไปไหนมีแต่เกลื่อนกลาดไปด้วยเครื่องสักการบูชา เทวบุตรเทวดาอินทร์
 พรหมมนุษย์มามาเต็มไปหมด ไปที่ไหนมีเทวบุตรเทวดามนุษย์มามาเราทำบุญให้ทาน
 กับท่าน นี้เป็นเพราะอำนาจแห่งทานของท่าน พระพุทธเจ้านี้เป็นนักเสียสละเป็นที่หนึ่ง
 ไม่มีถ้อยเรื่องการเสียสละ เวลามাত্রัสรู้แล้วก็ไปเสด็จไปไหนด้วยเครื่องสักการบูชา นี้ละอำนาจของท่าน

เราทั้งหลายก็เหมือนกัน ไม่ได้เป็นอย่างพระพุทธเจ้าก็ให้เป็นแบบลูกศิษย์มีครู
 ทำบุญให้ทาน จิตใจให้มีทานเป็นพื้นฐานไว้เสมอ คนเราไปไหนไม่อดอยากขาดแคลน
 ไม่ตายแหละคนมีทาน คนตระหนี่ถี่เหนียวไปไหนมักตายง่าย ๆ อยู่ในบ้านก็อดอยาก
 ขาดแคลน จะกินมากก็เสียตายเงิน จะเอาเงินไปซื้อขนมมากิน ซื้ออาหารมาทำครัวมา
 ทำอาหารเลี้ยงเจ้าของเองก็เสียตายเงิน ๆ ตายแล้วไปเป็นเปรตเป็นผีเฝ้าอยู่ สมัย
 ปัจจุบันนี้ยังเปรตผีมากนะ มากกว่าครั้งพุทธกาลเสียอีกเพราะคนตระหนี่ถี่เหนียวมีมาก
 คนเห็นแก่ตัวมีมาก ตายแล้วเป็นเปรตเป็นผีอย่างน้อยเป็นเปรตเป็นผีมาเฝ้าสมบัติเงิน
 ทองข้าวของอยู่นั้นไปไหนไม่ได้ นี่ถ้ามีกรรมมากกว่านั้นก็จมลงนรกเลย ๆ พระพุทธเจ้า
 ทรงแสดงไว้อย่างถูกต้องแม่นยำ ขอให้พากันระมัดระวังรักษาตัวถ้าเห็นว่าเรามีคุณค่า
 ในตัวของเราเอง ให้ระมัดระวังรักษาตัว

การทำคุณงามความดีนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะหลุดจากเราออกจากกองทุกข์
 เราไม่หวังพึ่งอะไรได้แหละ พอใจขาดบิณฑบาตไปญาติมิตรเพื่อนฝูงสมบัติเงินทองข้าวของ
 ขาดสะบั้นไปตาม ๆ กันไม่มีอะไรที่เกาะ มีบุญ-บาปเท่านั้นเป็นเครื่องเกาะ มีสองอย่าง
 ถ้าบาปแล้วเอาลงจม ถ้าบุญแล้วก็นำไปสู่สถานที่ดี ให้พากันอุตสาหะพยายามนะ เราอย่า
 เชื่อนักเชื่อกิเลส กิเลสไม่พาทำความดีแหละ ถ้าเรื่องความชั่วกิเลสพาทำได้วันยังค่ำไม่

มีความเบื่อหน่ายอึดพอ ถ้าทำความดีแล้วกิเลสจะกัดจะกันให้ปิดทางไปไม่ได้ นั่นแหละ ให้พากันระมัดระวังทุกคน ๆ เราสร้างความดีไว้สำหรับตัวเอง ไปไหนคนมีความดีมีทาน เป็นสำคัญไม่อดอยากแหวะไม่ตาย ถึงเวลาจำเป็นจริง ๆ หากมี มีผู้มาช่วยหรือมีสิ่งมา สนองจนได้นั้นแหละ อำนาจของท่านเราที่สร้างไว้ ระลึกถึงนี้มาเลยนะ มาแบบอย่างที่ไม่คาดไม่ถึง

ถ้าไม่เป็นการยกตัว คือเราเชื่อ ใครจะว่าเราเป็นการยกตัวก็ตามแต่เราก็เชื่อ เพราะมันเป็นอย่างมหัศจรรย์ นี่ไปเที่ยวในภูเขาจากระหว่างสกลนครกับกาฬสินธุ์ เข้าไปในเขาไปหลงป่าละชี เข้าไปในหุบเขาเลยนะ เขาไม่รู้ที่ลูกก็ขึ้น เข้าไปจมอยู่ในเขาเลย พอดีไปเจอพวกเขาไปทำไร่อยู่ในเขามี ๔-๕ หลังคา เขาไปทำไร่อยู่ในหุบ หลงเข้าไปตรงนั้น เขาจนงเลย โห ท่านมาได้ยังไง คือตอนกลางคืนนั้นมีนิมิตเสียก่อนนะ หลงป่าไปด้วยกัน ๓ องค์ยังไม่ได้แยกจากกัน ตามธรรมดาออกจากวัดแล้วก็ไปที่ ละ ๒ องค์ ๓ องค์แล้วก็ไปแยกกันข้างหน้า ไปวันนั้นยังไม่ได้แยกเลย ไปก็ไปหลงป่า กลางคืน งมเงาไป เอ้า นอนในป่านี้แหละงมไปไหน แล้วตั้งสัจอธิษฐานนะจะออกทาง ภาวนาก็ได้ ออกทางความฝันก็เอา แล้วบ้านอยู่ทางไหน มันหลงถนัดแล้ว เข้าในหุบเขา บ้านอยู่ทางไหนให้ตั้งสัจอธิษฐานนะ องค์นั้นก็ตั้งองค์นี้ก็ตั้ง เราก็ตั้ง-ตั้งสัจอธิษฐาน จะออกทางภาวนาก็ได้ ออกทางไหนก็ได้ พอตีกลางคืนมานิมิตแล้ว

มันอัศจรรย์ตรงนี้นะเราคิดว่าจะเป็นเพราะอำนาจของท่าน เพราะหัวใจเปิดโล่ง อยู่ตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยเก็บไม่เคยสั่งสมแต่ไหนแต่ไร เรียนหนังสือก็ไม่เคยสั่งสม คณะของเรามีองค์พระเต็มไปหมด เราไปอยู่ที่ไหนคณะของเราจะมากที่สุดมากกว่าเพื่อน ลูกศิษย์ลูกหาเพื่อนฝูงเต็มไปหมดเพราะอะไร เพราะเสียสละ ได้มาเป็นอันเดียวกันหมด ไม่ได้ว่านั่นเป็นของท่านนี่เป็นของผม พอได้มาเหมือนครวเรือนเดียวกัน เพราะฉะนั้นลูกศิษย์ลูกหาจึงมาก เพื่อนฝูงจึงมาก ไปที่ไหน เราเชื่อหัวใจเราที่เปิดอยู่ตลอดเวลาไม่เคยคิดจะสั่งสมอะไรเลย เปิดโล่งด้วยการเสียสละ นี่เราก็เชื่ออันนี้แหละ เพราะเชื่อในหัวใจเราที่เปิดโล่งอยู่ตลอด

ที่นี้พอลางคืนมาก็ฝันละที่นี้ องค์นั้นก็ฝันองค์นี้ก็ฝัน ฝันด้วยกันทั้ง ๓ องค์ ด้วยนะแปลกอยู่ องค์หนึ่งฝัน บ้านอยู่ทางไหน บ้านอยู่ทางนี้ ชี้ไปทางทิศใต้ รู้ได้ยังไง ว่าบ้านอยู่ทางนี้ มีแต่ผู้หญิงหาบอะไรต่ออะไรหลังไหลผ่านมานี้ไปทางนี้แหละ ไปทาง ทิศใต้นี้ แล้วองค์นี้ละฝันว่ายังไง บ้านอยู่ทางนี้อีก รู้ได้ยังไง มีแต่ผู้หญิงหาบสิ่งหาบ ของพระรุ้งพระรังไปนี้ แล้วว่าวันนี้เราจะพบผู้หญิงก่อนนะ เอ้า อยู่ในกลางเขาจะพบ ผู้หญิงได้ยังไง หากจะพบเพราะความฝันบอกอย่างนั้น เราก็อีกเหมือนกัน หมู่เพื่อนมา ถามเราว่าเป็นยังไง บ้านอยู่ทางนี้จริงแต่ไม่ใช่บ้านนะ เป็นทับ เขามาตั้งทับอยู่ทางด้านนี้

เมื่อคืนเห็นโยมแม่มาหา มีเด็กสองสามคนติดตามโยมแม่มา โยมแม่มาหาทางนั้น
ทางนี้ปู่ป้า ๆ แล้วก็พาเด็กชนของไป ไปทางนี้แหละ บ้านอยู่ทางนี้หรือท้อยู่ทางนี้
แหละ เอ้า ไปทางนี้

นั่นละพอตื่นแล้วก็บุกตามทิศเลย ไปอยู่ในหุบเขาลึก ๆ นะ มีบ้านอยู่ ๔ หลังคา
เรือน เขามาทำไร่อยู่ในหุบเขา ไป.เขางงเลย โอ๊ย ท่านมาได้ยังไงนี้ โธ่ ตาย ๆ ๆ ไปได้
พบผู้หญิงก่อนจริง ๆ มีแต่ผู้หญิงดำข้าวกันดุดตบ ๆ ผู้ชายไม่มีสักคนเดียว มีเด็กเล่นอยู่
สองสามคนอีก เด็กก็ลักษณะที่ว่ามันแหละ เขาว่าญาคูเป็นความเคารพ ญาคูญาชา
หลวงตา นี่เป็นความเคารพของเขา มาได้ยังไง เมื่อคืนนี้ก็ฝันกันมาแล้วผู้ฟังอยู่
ฝันว่าพระท่านมาโปรด ๓ องค์เมื่อคืนนี้ บ้านนั้นก็ฝันบ้านนั้นก็ฝัน ก็แปลกอยู่นะ ฝัน
ว่าญาคู(คือพระ)ท่านมาโปรด ๓ องค์เมื่อคืนนี้ พุดกันจบเดี๋ยวนี้ พวกผู้ชายเขาไปไร่
นอกบริเวณนั้น ฟังไปตะกี้ว่าพระมาโปรด ๓ องค์

พอดีไปพวกนั้นเขาก็ฟัง เขาว่าถ้าไม่พบบ้านนี้ต้องตายไม่มีทางอื่นทางใด
นอกจากจะไปพบพวกนายพรานเขานะ ถ้าผู้มีแก่ใจเขาก็จะพาย้อนกลับหลังไป ย้อน
ทางไปสู่บ้าน มาเนี่ยมันลึกลับพอแล้วนี่ ช้ามเขาแต่เพียงลูกเดียวสองลูกเท่านั้นตายเลย
เพราะแถวนี้ไม่มีบ้านเลย อยู่ในหุบเขา เราก็เลยได้กินข้าวกับเขา แล้วบอกเพื่อนฝูงด้วย
ว่าวันนี้เราอย่าพูดอะไรนะ จะมีคนตามส่งเรานะวันนี้ เพราะมีเด็กมาเอาของบริวารผม
ไป เราไม่ได้บอกเด็ก เด็กมาขนบริวารไปเลย วันนี้คอยดูจะมีคนไปส่งเรา พอกินข้าว
แล้วเขบอกว่าพวกผมต้องไปส่งท่าน ไม่ไปส่งท่านตายอีก เขาตามส่งย้อนหลังไปส่งใส่
ทางเข้าหมู่บ้าน

นี่เรานั้นอัศจรรย์ที่ว่าอยู่ในหุบเขาลึก ๆ มันหลงไปได้ยังไงหลงไปในหุบเขาเท่า
กำปั้นนี่นะ ภูเขานี้ก็กว้างเท่าท้องฟ้ามหาสมุทรแล้วมันหลงไปได้ยังไง นี่อัศจรรย์อยู่
เหมือนกันนะ เวลาจะตายไม่ตายนะ ที่ว่าจะตาย ๆ ก็เพราะปิ่นเขาเขาว่าไม่ใช่อะไรหรอก
ปิ่นเขาลูกนี้ลงลูกนี้ขึ้นลูกนั้น กว่าที่จะถึงบ้านคนมันก็ลึบเขา ท่านไปได้เพียงสองสามวัน
ท่านก็แยะแล้วตายแล้ว นี่มาเจอพวกผมดีแล้วท่านไม่ตายแหละคราวนี้ นี่เราเชื่อเวลา
จำเป็นเป็นอย่างนั้นจริง ๆ นะมันหากบันดลบันดาล มีหน้าข้าเทวบุตรเทวดายังบันดล
บันดาลให้เขาฝันทางโน้นว่าพระท่านมาโปรด ๓ องค์ ทางนี้ก็ฝันว่าจะไปหาโยม โยม
ตามส่ง เราเลยฝังใจจนกระทั่งทุกวันนี้

แต่ภายในใจนี้เราเชื่อเชื่อในหัวใจเจ้าของเองว่าเปิดโล่งอยู่ตลอด ไม่เคยมีการสั่ง
สมอะไรเลยมีแต่เปิดโล่ง ๆ มีการทำบุญให้ทานดังที่ปฏิบัติมานี้แหละ นิสนี้มีมาตั้งเดิม
แล้วทุกวันนี้ก็ยังกว้างขวางไปอีก มีเท่าไรท่วมหมด ๆ นี่แหละอำนาจแห่งการทำบุญให้
ทานไม่อดอยาก ถึงเวลาจำเป็นหากมีผู้มาช่วยจนได้นั้นแหละ หากมีฟังแต่ว่ามีเถอะ

อำนาจทานบันดลบันดาลให้มีผู้ใดผู้หนึ่งมีใจบุญเข้ามาช่วยสงเคราะห์สงหา เพราะอำนาจแห่งบุญของเรามีเป็นเครื่องดึงดูดกัน

ถ้าเป็นความตระหนี่ถี่เหนียวแล้วเอาละไปไหนจนตรอกจนมุม แม้อยู่ในหมู่มนุษย์บริษัทบริวารมีน้อยมากทีเดียว ใครเขาไม่ยากไปเกี่ยวข้องแหวะคนตระหนี่ถี่เหนียว ถ้าเป็นนักเสียสละเป็นคนใจกว้างใจขวาง ไปที่ไหนเพื่อนฝูงไม่อด เวลาตายนี้เต็มไปด้วยคนมาในงานศพ คนตระหนี่ถี่เหนียวตายแล้วไม่ค่อยมีใครมาในงานศพนะ เขาไม่ยอมมา ไม่มีแกใจที่จะมาเพราะความตระหนี่ถี่เหนียว นี่ละไม่ใช่ของดีความตระหนี่ถี่เหนียว

เอ้า เราจะสมมุติให้เห็นชัด ๆ ว่าเรามีเงินหนึ่งพันบาทเก็บไว้ เก็บไว้เท่าไรก็ไม่เห็นมันแสดงอาการอะไร เก็บไว้อย่างนั้น เจ้าของก็ภูมิใจว่าเรามีเงินพันบาท เงินพันบาทอยู่นั้นเจ้าของอดตายอยู่นี้ไม่เห็นเป็นประโยชน์อะไรเงินพันบาท พอจับเงินพันบาทนี้ไปซื้อสิ่งของปีบได้ผลได้ประโยชน์มาเลย พอจับเงินนี้ไปเสียสละทำบุญให้ทานนี้ทางผู้ได้รับมีความยิ้มแย้มแจ่มใสตอบรับกัน เราก็ให้ด้วยความยินดีให้ด้วยความเมตตาสงสาร เขาก็รับด้วยความยินดีเพราะเราไปสงเคราะห์เขา นั่นแสดงความดีใจขึ้นมาในทันทีทันใดเงินจำนวนนี้นะจำนวนที่เราเสียสละ

ถ้าเก็บไว้เฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ไม่เห็นมีอะไร เจ้าของก็ภูมิใจบ้างไปอย่างนั้นละตายแล้วก็มาเป็นเปรตเป็นผีเฝ้าสมบัติ ภูมิใจกับเปรตของตัวเองนั่นแหละ แต่เวลาเอาไปเสียสละแล้วภูมิใจในการได้ให้เขาด้วย เขาก็ภูมิใจในการที่ได้รับจากเราด้วย นั่นผลประโยชน์ต่างกันการเก็บไว้กับการเสียสละ การเสียสละเป็นความดีงามเอามากทีเดียว เวลาจะเป็นจะตายก็อาศัยจำนวนที่เสียสละเท่านั้น ส่วนที่เก็บไว้ไม่ได้อาศัยมันแหละ ตายแล้วก็มิแต่เป็นเปรตเป็นผีมาอาศัยเกาะอยู่นั้นไม่เกิดประโยชน์อะไร

วันนี้ให้ตั้งหน้าตั้งตาดู ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปใครมีความชั่วช้าลามกอะไรเด็ดขาดเจ้าของชื่อนิสัยต้องเด็ดไม่เด็ดไม่ได้ เราเป็นมนุษย์ทุกคนต้องรักษาตัวของเราด้วยความสัตย์ความจริง เอาศีลธรรมเข้าไปรักษา มันจะเป็นจะตายให้เห็นเสียทีนะ ไม่ได้ทำความชั่วมันจะตาย เอ้า ตายให้ตายว้างนั่นเลย เราจะทำความดีตั้งแต่นี้ต่อไปทำไมจะเป็นไปไม่ได้ มนุษย์เราแท้ ๆ รักษาความสัตย์ความจริงไว้ให้ดีนะไม่งั้นตายทิ้งเปล่า ๆ นะ เทียวเตร็ดเตร่เร่ร่อนหาที่เกาะที่ยึดไม่ได้ ตายแล้วก็อย่างที่เป็นมาแหละ และเป็นไปข้างหน้าก็หาที่เกาะที่ยึดไม่ได้

ตายแล้วจมไป ๆ ลงไปจมอยู่ในนรก เวลาฟื้นขึ้นมากลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ปฏิเสธว่านรกไม่มี ไม่ทราบทราบเจ้าของก็ก๊ากก็กัลป์ถึงได้ฟื้นตัวมา แล้วก็ลืมเสียว่านรกไม่มีอีกแหละ แล้วก็ไปจมอีก ๆ เพราะไม่กลัวบาป คนเข้าใจว่านรกสวรรค์ไม่มีไม่

กลัวบาปรักษาบุญนะ เอาแต่ความอยากความทะเยอทะยานเต็มหัวใจ ทำลงไปก็มีแต่ความชั่วช้าลามก แล้วเกิดความทุกข์ความทรมานแก่ตัวของเราผู้ทำนั่นแหละ อันนี้ให้พากันตั้งใจรักษานะ

ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เข้าไป ท่านจะบิณฑบาตเป็นข้อวัตรปฏิบัติของท่านจนกระทั่งออกพรรษาไม่ให้ขาด ถ้าองค์ไหนยังฉันอยู่ออกบิณฑบาตก็ต้องบิณฑบาตแบบนี้ นอกจากไม่ฉัน ไม่ฉันไม่ขาดรูดงค์ เพราะไม่ฉันก็ไม่ต้องไปบิณฑบาตก็ไม่ขาดรูดงค์ ถ้าฉันอยู่ต้องไปบิณฑบาต บิณฑบาตก็ต้องทำตามกฎเกณฑ์ของรูดงค์วัตรข้อนี้ รับประทานนอกวัด ไม่รับในวัด ผู้มาใส่บาตรก็ให้รู้จักเวล่ำเวลาของตัวเอง ไม่รู้จักเวล่ำเวลาเลอะ ๆ เทอะ ๆ นะ มาไม่ทันเอาไปถวายท่านที่ศาลาก็ได้ ใช้ไม่ได้นะอย่างนั้น อันนี้เป็นความเหลวแหลก เป็นความนอนใจของเจ้าของไม่ดี ต้องมาให้ทันเวล่ำเวลา ถ้าเราจะมาต้องมาให้ทันเวลา ถ้าไม่ทันเวลาวัดนี้ เอาไปวัดนั้นไม่ให้เสียในวันนี้จะทำบุญให้ท่าน เอาให้ได้อย่างนั้นซึ่งจึงเรียกว่าความสัตย์ความจริง จึงเรียกว่าข้อบังคับเจ้าของ

คนเราไม่บังคับให้ดีไม่ดีนะ ถ้าปล่อยมันก็เร็ว ๆ ร้อน ๆ ไปอยู่อย่างนั้นละ ต้องบังคับให้ดี ทุกสิ่งทุกอย่างจะดีต้องมีสิ่งบังคับมันไม่ได้เรื่อง ยิ่งมนุษย์เราด้วยแล้วยิ่งเถลไถลได้ง่าย ต้องมีศีลธรรมเป็นเครื่องบังคับเอาไว้

วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ